17/06/2020

Ω! χάρις, χάρις! Έλα και σε μας, έλα γρήγορα, έλα”

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ἡ θεία χάρις μία εἶναι, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ καθενὸς ἐμφανίζεται, ἐργάζεται, ὁρᾶται, ναί, ὁρᾶται! Ἄχ, καὶ πόσον σκιρτάει μέσα σου ὅταν βλέπεις, ὅταν αἰσθάνεσαι αὐτὴν τὴν θεία χάρη! «Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστὲ καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες» (Ψαλμ. 81,6).

Ὦ! χάρις, χάρις! Ἔλα καὶ σὲ μᾶς, ἔλα γρήγορα, ἔλα. Πόσον ἀλλάζει ὁ ἄνθρωπος, πῶς μεταβάλλεται, πῶς γίνεται ὁ ταλαίπωρος ἄνθρωπος ὅταν τὸν ἐπισκιάσει ἡ θεία χάρις! Αὐτὴ ἡ θεία χάρις ἔκανε τοὺς μάρτυρας ὄχι μόνον νὰ μὴν αἰσθάνονται τοὺς πόνους τοῦ μαρτυρίου των, ἀλλὰ καὶ νὰ χαίρονται ποὺ μαρτυροῦν διὰ τὸν Χριστόν. «Ἕνεκά Σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς» (Ψαλμ. 43, 23). Ἄλλο νὰ αἰσθάνεσαι καὶ ἄλλο νὰ διαβάζεις ἢ νὰ ὁμιλεῖς περὶ θείας χάριτος.

Αὐτὴ ἡ θεία χάρις ἔκανε τὸν Μοτοβίλωφ, τὸν μαθητὴ τοῦ ἁγίου Σεραφεὶμ τοῦ

Σαρώφ, νὰ μὴ μπορεῖ νὰ δεῖ τὸ πρόσωπο τοῦ Ἁγίου ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ λάμψη αὐτοῦ. Νὰ ἀναφέρω καὶ ἄλλο; Διατὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν ἠδύναντο νὰ ἀτενίσουν, νὰ ἴδουν τὸ πρόσωπον τοῦ προφήτου Μωϋσέως, ὅταν κατέβηκε ἀπὸ τὸ ὄρος Σινᾶ κρατώντας τὰς δύο θεοχαράκτους πλάκας τοῦ γραπτοῦ Νόμου, καὶ ἠναγκάσθη ὁ Προφήτης νὰ τὸ σκεπάσει;

Ὑπάρχουν πολλὰ ποὺ ὁ ἄνθρωπος τὰ συναντᾶ εἰς τὸν βίο του, νὰ ποῦμε. Πολλὲς φορὲς ἀποροῦσα, πῶς οἱ ἅγιοι Πατέρες, ὅταν προσηύχοντο, σήκωναν τὰ χέρια ψηλά; Δὲν μποροῦσα νὰ καταλάβω. Ὅταν ἦρθε ἡ σειρά, τότες τὸ κατάλαβα.

Δὲν μπορεῖς, πάτερ, νὰ συγκρατήσεις τὸν ἑαυτό σου, ὅταν ἔρχεται αὐτὴ ἡ χάρις, νὰ ποῦμε, δὲν μπορεῖς. Ἀλλὰ ποτές, ὅμως, στὴ ζωή μου δὲν σήκωσα κι ἐγὼ τὰ χέρια ψηλὰ στὸν οὐρανό. Ψυχικῶς τὰ σήκωσα πολλὲς φορές. Ὡς υἱὸς πρὸς Πατέρα.

Δὲν μπορεῖς νὰ συγκρατήσεις τὸν ἑαυτό σου. Ὅταν ὑπερεκχυλίσει ἡ χάρις, τότες κι ἐσὺ τὰ χάνεις. Ὅταν συσταλεῖ ἡ χάρις, τότε σὲ πιάνει ρίγος. Ποῦ προχώρησα! Ποῦ προχώρησα!

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ